

11.12.2013

B7-0561/2013 }
B7-0570/2013 }
B7-0571/2013 }
B7-0572/2013 }
B7-0575/2013 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

Verts/ALE (B7-0561/2013)

ECR (B7-0570/2013)

S&D (B7-0571/2013)

PPE (B7-0572/2013)

ALDE (B7-0575/2013)

w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej
(2013/2980(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Filip Kaczmarek, Mariya Gabriel, Philippe Boulland, Jean Roatta, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Roberta Angelilli, Elena Băsescu, Petri Sarvamaa, Eija-Riitta Korhola, Sari Essayah, Michael Gahler, Krzysztof Lisek, Jarosław Leszek Wałęsa, Anne Delvaux, Seán Kelly, Joachim Zeller, Bogusław Sonik

w imieniu grupy PPE

Véronique De Keyser, Françoise Castex, Ana Gomes, Liisa Jaakonsaari, Ricardo Cortés Lastra, Patrice Tirolien, Joanna Senyszyn, Mitro Repo, Pino Arlacchi, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Marc Tarabella, Antigoni Papadopoulou

w imieniu grupy S&D

RC\1013163PL.doc

PE525.620v01-00 }
PE525.629v01-00 }
PE525.630v01-00 }
PE525.631v01-00 }
PE525.634v01-00 } RC1

Louis Michel, Marietje Schaake, Jelko Kacin, Sarah Ludford, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez, Kristiina Ojuland, Frédérique Ries, Robert Rochefort, Hannu Takkula, Ramon Tremosa i Balcells

w imieniu grupy ALDE

Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert, Rui Tavares

w imieniu grupy Verts/ALE

Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Adam Bielan

w imieniu grupy ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej (2013/2980(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 17 stycznia 2013 r.¹ i 12 września 2013 r.² w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2088(2013) z dnia 24 stycznia 2013 r., nr 2121(2013) z dnia 10 października 2013 r. oraz nr 2127(2013) z dnia 5 grudnia 2013 r.,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 15 listopada oraz sprawozdanie przedstawiciela sekretarza generalnego i kierownika regionalnego Biura ONZ dla Afryki Środkowej Abou Moussy,
- uwzględniając apel premiera Republiki Środkowoafrykańskiej Nicolasa Tiangayego do wspólnoty międzynarodowej dotyczący udzielenia temu krajowi pomocy,
- uwzględniając pismo z dnia 20 listopada 2013 r. wysłane przez władze Republiki Środkowoafrykańskiej, w którym wzywają one do wsparcia MISCA przez francuskie siły zbrojne,
- uwzględniając informacje na temat sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej udzielone Radzie Bezpieczeństwa ONZ w dniu 25 listopada 2013 r. przez zastępcę sekretarza generalnego ONZ Jana Eliassona,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, wydane w dniach 21 grudnia 2012 r., 1 i 11 stycznia 2013 r., 25 marca 2013 r., 21 kwietnia 2013 r., 27 sierpnia 2013 r. i 5 grudnia 2013 r. i dotyczące Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając oświadczenie z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczące odnowienia konfliktu w Republice Środkowoafrykańskiej oraz z oświadczenie z dnia 10 września 2013 r., dotyczące pogłębienia się kryzysu w Republice Środkowoafrykańskiej, wydane przez komisarza UE ds. pomocy humanitarnej i ochrony ludności,
- uwzględniając zmienioną umowę z Kotonu,
- uwzględniając fakt, że międzynarodowa grupa kontaktowa ds. Republiki Środkowoafrykańskiej została ustanowiona w maju 2013 r., aby koordynować działania regionalne, działania na skalę całego kontynentu oraz międzynarodowe w celu wypracowania trwałego rozwiązania powracających problemów tego kraju,

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0033.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0389.

- uwzględniając posiedzenie międzynarodowej grupy kontaktowej, które odbyło się dnia 3 maja 2013 r. w Brazzaville (Republika Kongo) i na którym zatwierdzono plan dotyczący transformacji oraz powołano specjalny fundusz wspierający Republikę Środkowoafrykańską w tym zadaniu,
- uwzględniając oświadczenie dotyczące Republiki Środkowoafrykańskiej, przyjęte przez międzynarodową grupę kontaktową na jej trzecim posiedzeniu, które odbyło się dnia 8 listopada 2013 r. w Bangi,
- uwzględniając statut rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) z roku 1998, ratyfikowany przez Republikę Środkowoafrykańską w 2001 r.,
- uwzględniając protokół fakultatywny do Konwencji o prawach dziecka, dotyczący angażowania dzieci w konflikty zbrojne, który został podpisany przez Republikę Środkowoafrykańską,
- uwzględniając oświadczenie prasowe z dnia 13 listopada 2013 r. wydane przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej i dotyczące sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając przyjęcie przez Radę ds. Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 10 października nowej koncepcji działań,
- uwzględniając komunikat wydany przez Radę ds. Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 13 listopada, w którym przychylnie odniesiono się do planowanego wzmocnienia francuskiego kontyngentu wojskowego w celu lepszego wsparcia MISCA,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając oświadczenie z dnia 27 listopada 2013 r. wydane przez współprzewodniczących Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w Addis Abebie (Etiopia),
- uwzględniając konkluzje Rady UE z dnia 21 października 2013 r. w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,

Akty przemocy

- A. mając na uwadze, że od wybuchu walk w Republice Środkowoafrykańskiej pod koniec 2012 r. oraz przejęcia władzy przez rebeliantów koalicji Seleka od byłego prezydenta François Bozizego w marcu 2013 r. Republika Środkowoafrykańska jest pogrążona w chaosie, który skutkuje dotkliwymi niedoborami żywności i pomocy medycznej;
- B. mając na uwadze, że od chwili wygranej militarnej w dniu 24 marca 2013 r. i przejęcia władzy oddziały koalicji Seleka coraz powszechniej dopuszczają się nadużyć, gwałtów,

RC\1013163PL.doc

PE525.620v01-00 }
 PE525.629v01-00 }
 PE525.630v01-00 }
 PE525.631v01-00 }
 PE525.634v01-00 } RC1

przestępstw, aktów przemocy fizycznej, kradzieży, grabieży oraz innych naruszeń praw człowieka, zarówno w stolicy, jak i na prowincji, unikając jakiegokolwiek kontroli; mając też na uwadze, że coraz powszechniej wykorzystuje się dzieci-żołnierzy, a przemoc seksualna nasila się;

- C. mając na uwadze, że nadużyć tych dopuszczają się także inne grupy zbrojne, a niektóre z nich twierdzą, że popierają byłego prezydenta Bozizego;
- D. mając na uwadze, że w dniu 5 grudnia w ciągu 72 godzin w Bangi zginęło 400 osób;
- E. mając na uwadze, że wojna ta jest instrumentalnie wykorzystywana jako wojna religijna, o czym świadczy trudne położenie wspólnot chrześcijańskich; mając też na uwadze, że pomimo wspólnych starań przywódców religijnych mających na celu uniknięcie wojny międzywyznaniowej, pomimo tradycyjnie pokojowego współistnienia różnych religii i wspólnot sytuacja może wymknąć się spod kontroli, jeżeli nie zostanie odpowiednio rozwiązana;
- F. mając na uwadze, że istnieje ryzyko powtórzenia się takiej sytuacji w regionie, ponieważ jeżeli republika Środkowoafrykańska stanie się schronieniem dla terrorystów, handlarzy narkotyków, dżihadystów i bandytów, państwa ościenne odczują wpływ tej sytuacji; mając na uwadze, że władze Kamerunu tymczasowo zamknęły granicę z Republiką Środkowoafrykańską po tym, jak rebelianci Seleki napadli na graniczne miasto Toktoyo i zabili kameruńskiego oficera służb granicznych;
- G. mając na uwadze, że wspomniane akty przemocy popełniają ugrupowania wyposażone w nowoczesną broń i pewne rodzaje broni ciężkiej;
- H. mając na uwadze, że konflikty zbrojne w coraz większym stopniu się samofinansują, ponieważ grupy rebeliantów, sieci przestępcze, najemnicy i grabieżcze elity w coraz większym zakresie wykorzystują dochody z zasobów naturalnych, aby finansować działalność zbrojną;
- I. mając na uwadze, że krajowe władze przejściowe nie są w stanie kontrolować osób odpowiedzialnych za stosowanie przemocy ani wypełniać swojego obowiązku ochrony ludności;
- J. mając na uwadze, że skala przemocy w Republice Środkowoafrykańskiej sprawia, że pilna staje się potrzeba działań, aby uniknąć popełniania masowych zbrodni wobec społeczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej oraz zagrożenia stabilności innych państw w tym regionie;
- K. mając na uwadze ryzyko, że sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej może stworzyć sprzyjające warunki do rozwoju ponadnarodowej działalności przestępczej;

Bezpieczeństwo

- L. mając na uwadze, że mimo iż w Republice Środkowoafrykańskiej rozmieszczono 1300 żołnierzy ECCAS (Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Środkowej), nie byli oni

RC\1013163PL.doc

PE525.620v01-00 }
PE525.629v01-00 }
PE525.630v01-00 }
PE525.631v01-00 }
PE525.634v01-00 } RC1

w stanie zapobiec zapanowaniu w tym kraju bezprawia;

- M. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ w swojej jednomyślnie przyjętej rezolucji nr 2127(2013) zatwierdziła nasilenie działań wojskowych ze strony Francji i wojsk afrykańskich w celu przywrócenia bezpieczeństwa i ochrony cywilów w Republice Środkowoafrykańskiej, nałożyła embargo na broń oraz zwróciła się do ONZ o przygotowanie się na ewentualną misję pokojową;
- N. mając na uwadze, że w dniu 26 listopada 2013 r. generał Jean-Marie Michel Mokoko (Kongo) został mianowany specjalnym przedstawicielem Unii Afrykańskiej w Republice Środkowoafrykańskiej i naczelnym dowódcą wojsk afrykańskich rozlokowanych w tym kraju (MISCA);
- O. mając na uwadze, że MISCA będzie w stanie udostępnić swoich żołnierzy na okres 12 miesięcy, co będzie przedmiotem przeglądu po okresie sześciu miesięcy, a w zakres ich mandatu wchodzi ochrona ludności cywilnej, przywrócenie porządku i bezpieczeństwa, stabilizacja kraju oraz stworzenie warunków sprzyjających przekazywaniu pomocy humanitarnej;
- P. mając na uwadze, że rozpoczęcie misji pokojowej ONZ, czego oczekuje Unia Afrykańska i co jest rozważane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w rezolucji nr 2127(2013), umożliwiłoby zapewnienie bieżącego wsparcia finansowego tej operacji;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem sekretarza generalnego ONZ operacja prowadzona przez ONZ wymagałaby mobilizacji sił pokojowych w liczbie od sześciu do dziewięciu tysięcy osób, jeżeli miałyby okazać się skuteczna;

Prawa człowieka

- R. mając na uwadze, że załamanie się porządku publicznego i bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej powoduje klęskę humanitarną i stanowi znaczne zagrożenie dla bezpieczeństwa regionalnego;
- S. mając na uwadze, że zabójstwa ludności cywilnej, palenie domostw i niszczenie podstawowej infrastruktury zmusiło pół miliona osób – z populacji kraju liczącej 4,6 mln osób – do ucieczki;
- T. mając na uwadze, że dnia 4 września 2013 r. prokurator Trybunału w Bangi zażądał kary 10 lat pozbawienia wolności dla 24 byłych rebeliantów Seleki postawionych przed sądem w pierwszym procesie dotyczącym nadużyć, jakich dopuszczono się w Republice Środkowoafrykańskiej,
- U. mając na uwadze, że wielu sprawców łamania praw człowieka i zbrodni wojennych nie jest ściganych; mając na uwadze, że sprzyja to klimatowi bezkarności i zachęca do popełniania kolejnych zbrodni;

Aspekty humanitarne

RC\1013163PL.doc

PE525.620v01-00 }
PE525.629v01-00 }
PE525.630v01-00 }
PE525.631v01-00 }
PE525.634v01-00 } RC1

- V. mając na uwadze, że z niedawnej analizy EFSA wynika, że 484 000 osób w tym kraju znalazło się w sytuacji braku bezpieczeństwa żywnościowego;
- W. mając na uwadze, że z racji braku bezpieczeństwa i nieodpowiedniego poziomu finansowania – zważywszy na skalę kryzysu – organizacje humanitarne prowadzą swoje działania wyłącznie w miastach;
- X. mając na uwadze, że brak stabilności sprawił, że 70% dzieci przestało uczęszczać do szkół;
- Y. mając na uwadze, że Unia Europejska nadal angażuje się w regularny dialog polityczny z Republiką Środkowoafrykańską i pozostaje głównym darczyńcą pomocy dla tego kraju dzięki zwiększeniu swojej pomocy humanitarnej z 8 mln euro do 20 mln euro; mając na uwadze, że pomoc UE w takiej wysokości jest nadal niewystarczająca i że inni partnerzy międzynarodowi również muszą się zaangażować;

Rozwój

- Z. mając na uwadze fakt, że złożoność kryzysu wymaga konsekwentnej, kompleksowej, zintegrowanej i wielowymiarowej reakcji, jako że sama interwencja wojskowa nie jest w stanie rozwiązać problemów;
- AA. mając na uwadze znaczenie przyjęcia szerokiego i całościowego podejścia, które uwzględnia wzajemne powiązania między zarządzaniem zasobami naturalnymi Republiki Środkowoafrykańskiej a kwestiami pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju w perspektywie osiągnięcia trwałego rozwiązania;
- AB. uwzględniając potrzebę znacznej międzynarodowej pomocy gospodarczej;
- AC. mając na względzie decyzję procesu Kimberley o zawieszeniu Republiki Środkowoafrykańskiej;
- AD. mając na uwadze, że pomimo niepewnej sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej UE nigdy nie zawiesiła współpracy rozwojowej z tym krajem i pozostaje największym darczyńcą pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że dnia 5 grudnia 2013 r. UE podarowała 50 mln EUR na rzecz Międzynarodowej Misji Wsparcia dla Republiki Środkowoafrykańskiej pod przewodnictwem Afryki, aby wnieść wkład w stabilizację kraju i ochronę lokalnej ludności, a także w tworzenie warunków umożliwiających świadczenie pomocy humanitarnej oraz reformę sektora bezpieczeństwa i obrony;

Akty przemocy

1. stanowczo potępia poważne przypadki naruszania prawa humanitarnego oraz powszechne naruszanie praw człowieka – szczególnie ze strony byłej Seleki i ugrupowań bojowych, zwłaszcza tych znanych pod nazwą „anti-balaka” – w tym egzekucje pozasądowe i doraźne, przymusowe zniknięcia, arbitralne aresztowania i przetrzymywanie, tortury, przemoc na tle seksualnym i płciowym oraz rekrutowanie dzieci-żołnierzy; wyraża głębokie zaniepokojenie nową dynamiką przemocy i odwetu, która ogarnia Republikę Środkowoafrykańską i stwarza ryzyko zapanowania niekontrolowanej sytuacji, w tym

najpoważniejszych zbrodni w świetle prawa międzynarodowego, takich jak zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości; jest równie mocno zaniepokojony możliwością rozprzestrzenienia się kryzysu, co grozi destabilizacją całego regionu;

2. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej, która charakteryzuje się całkowitym załamaniem porządku prawnego, brakiem rządów prawa oraz przemocą na tle religijnym; potępia niedawne akty przemocy, które jeszcze silniej ograniczyły nawet najbardziej podstawowe usługi w kraju oraz pogorszyły już i tak tragiczną sytuację humanitarną, w jakiej znajduje się całe społeczeństwo;
3. w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem decyzję Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie nałożenia na Republikę Środkowoafrykańską embarga na broń;

Bezpieczeństwo

4. przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2127(2013) zgodnie z rozdziałem VII Karty NZ i wzywa do jej szybkiego wdrożenia, tak aby oszczędzić ludności Republiki Środkowoafrykańskiej dalszej przemocy i braku bezpieczeństwa;
5. przyjmuje z zadowoleniem szybkie rozmieszczenie francuskich oddziałów wojskowych w następstwie zezwolenia wydanego przez Radę Bezpieczeństwa ONZ oraz ich starania na rzecz powstrzymania przemocy, ochrony ludności cywilnej i rozbrojenia bojówek;
6. składa hołd dwóm francuskim żołnierzom odbywającym służbę razem z siłami afrykańskimi, którzy zginęli pierwszego dnia misji polegającej na ochronie ludności cywilnej w Republice Środkowoafrykańskiej;
7. przyjmuje z zadowoleniem obecne starania międzynarodowe na rzecz przywrócenia ładu, w tym wzmocnienie sił pokojowych MICOPAX – misji ECCAS – oraz ich przekształcenie w siły pokojowe Międzynarodowej Misji Wsparcia dla Republiki Środkowoafrykańskiej (MISCA) pod egidą Unii Afrykańskiej;
8. wzywa wspólnotę międzynarodową, aby wniosła wszelki niezbędny wkład finansowy, wojskowy i inny we wzmocnienie międzynarodowych sił bezpieczeństwa, mających głównie afrykański charakter, oraz aby zapewniła wdrażanie ich mandatu; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem udostępnienie przez UE kwoty 50 mln EUR na wsparcie misji AFISMA-CAR;
9. ubolewa nad powolnym tempem powoływania misji pokojowej ONZ i czasem, jakiego Rada Bezpieczeństwa potrzebuje do nadania jej mandatu zgodnie z rozdziałem VII Karty NZ;
10. uważa też, że niezbędne jest zajęcie się konsekwencjami konfliktów, w szczególności poprzez reformę sił zbrojnych i sił bezpieczeństwa, demilitaryzację, demobilizację i reintegrację byłych żołnierzy, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2121(2013), repatriację uchodźców, powrót wewnętrznych przesiedleńców do swoich domów oraz wprowadzenie w życie trwałych programów rozwoju;

RC\1013163PL.doc

PE525.620v01-00 }
PE525.629v01-00 }
PE525.630v01-00 }
PE525.631v01-00 }
PE525.634v01-00 } RC1

11. wzywa Radę Unii Europejskiej do zbadania możliwości zorganizowania szkoleń i wsparcia dla MISCA, jak miało to miejsce w przypadku AMISOM, tak aby zwiększyć zdolność sił afrykańskich do zarządzania planowaniem i prowadzeniem operacji w celu samodzielnego zapewnienia bezpieczeństwa;
12. zauważa, że niedawne kryzysy w Mali i w Republice Środkowoafrykańskiej wskazują na potrzebę ustanowienia na kontynencie afrykańskim odpowiedniego instrumentu bezpieczeństwa kontynentalnego; mając to na uwadze, wzywa UE i jej państwa członkowskie do intensyfikacji wsparcia na rzecz faktycznego ustanowienia afrykańskiego instrumentu natychmiastowej reakcji na kryzys (CARIC) zainicjowanego w czerwcu 2013 r., będącego nieodłącznym następstwem szybkiego uruchomienia afrykańskich sił szybkiego reagowania (ASF) Unii Afrykańskiej, planowanego początkowo na 2010 r.;
13. wzywa do ściślejszej współpracy regionalnej w celu zwalczania Armii Bożego Oporu;

Prawa człowieka

14. podkreśla, że sprawcy rażących naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego nie mogą pozostać bezkarni; wzywa do tego, aby sprawcy takich czynów byli zgłaszani, identyfikowani, ścigani i karani zgodnie z krajowym i międzynarodowym prawem karnym; w związku z tym zaznacza, że sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej była już podnoszona przed MTK i że zgodnie z jego statutem przedawnienie nie obowiązuje w odniesieniu do ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości lub zbrodni wojennych, oraz przyjmuje z zadowoleniem oświadczenie prokuratora MTK z dnia 7 sierpnia 2013 r.;
15. wzywa do pilnego podjęcia działań w celu zwalczania przemocy wobec kobiet i dziewcząt, zapewnienia im ochrony i położenia kresu bezkarności sprawców takich przestępstw;
16. przyjmuje ze szczególnym zadowoleniem powołanie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ komisji śledczej do zbadania doniesień o naruszeniach międzynarodowego prawa humanitarnego i nadużyciach praw człowieka popełnianych w Republice Środkowoafrykańskiej przez wszystkie strony od stycznia 2013 r.; wzywa wszystkie strony do pełnej współpracy z tą komisją w celu zapewnienia, że sprawcy tych haniebnych czynów zostaną pociągnięci do odpowiedzialności;
17. zachęca do pełnej współpracy z Komitetem ds. Sankcji ustanowionym na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2127(2013);
18. wzywa władze Republiki Środkowoafrykańskiej do wypełnienia zobowiązań zawartych w Rzymskim Statucie MTK, których kraj ten się podjął;
19. wzywa do utrzymania krajowych i międzynarodowych zobowiązań dotyczących zakazu rekrutacji i wykorzystywania dzieci w siłach i grupach zbrojnych;

Aspekty humanitarne

20. przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie przez UE powietrznego mostu humanitarnego

RC\1013163PL.doc

PE525.620v01-00 }
PE525.629v01-00 }
PE525.630v01-00 }
PE525.631v01-00 }
PE525.634v01-00 } RC1

w postaci lotów ECHO – powietrznej humanitarnej służby transportowej – od dnia 9 grudnia, mające na celu przyspieszenie międzynarodowych starań na rzecz ustabilizowania Republiki Środkowoafrykańskiej poprzez zapewnienie, że pomoc humanitarna trafi do osób najpilniej jej potrzebujących; pochwała starania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i komisarza ds. pomocy humanitarnej na rzecz szybkiej odpowiedzi na tę sytuację;

21. wzywa wspólnotę międzynarodową do priorytetowego traktowania Republiki Środkowoafrykańskiej i do wspierania tego niestabilnego kraju; w związku z tym podkreśla, że także wspólnota humanitarna musi podtrzymać swoje zaangażowanie w Republice Środkowoafrykańskiej pomimo obecnej sytuacji politycznej i dotyczącej bezpieczeństwa, a także przeznaczyć odpowiednie zasoby w reakcji na kryzys medyczny i humanitarny panujący w kraju; jest zaniepokojony ograniczonym dostępem organizacji humanitarnych i potępia ataki na pracowników tych organizacji; wzywa wszystkie strony konfliktu, a w szczególności koalicję Seleka, aby umożliwiły bezpieczny i nieograniczony dostęp organizacjom humanitarnym i pomocowym;
22. przychylnie odnosi się do większego wsparcia na rzecz zaradzenia kryzysowi humanitarnemu w Republice Środkowoafrykańskiej i wzywa UE i jej państwa członkowskie – jako wiodących darczyńców dla tego państwa – do poprawy koordynacji działań z innymi darczyńcami i instytucjami międzynarodowymi w celu odpowiedniego zaspokojenia pilnego zapotrzebowania humanitarnego oraz złagodzenia cierpienia ludności Republiki Środkowoafrykańskiej;

Rozwój

23. wzywa międzynarodową grupę kontaktową ds. Republiki Środkowoafrykańskiej do zapewnienia temu krajowi wsparcia finansowego niezbędnego do zaprowadzenia trwałego rozwoju gospodarczego, przywrócenia funkcjonującej administracji i usług publicznych oraz ustanowienia działających instytucji demokratycznych zdolnych do ochrony obywateli;
24. podkreśla, że wszechstronne rozwiązanie polityczne, obejmujące sprawiedliwy podział dochodów poprzez budżet państwa, jest kluczowe dla znalezienia rozwiązania kryzysu i wytyczenia drogi dla zrównoważonego rozwoju tego regionu;
25. potępia nielegalną eksploatację zasobów naturalnych w Republice Środkowoafrykańskiej;
26. uważa, że przejrzystość i kontrola publiczna w sektorze górnictwa ma kluczowe znaczenie dla skutecznego zarządzania górnictwem oraz dla upublicznienia działań i przychodów przedsiębiorstw górniczych i eksportowych;
27. wzywa do podjęcia z pomocą wspólnoty międzynarodowej działań w celu wzmocnienia starań na rzecz rozwiązania kryzysu politycznego oraz budowy systemu sprawiedliwości i infrastruktury administracyjnej, z silnym naciskiem na przywrócenie podstawowych usług w zakresie sprawiedliwości, służby zdrowia i szkolnictwa; wzywa do podjęcia działań dla zapewnienia i promowania prawa do edukacji oraz do zwiększenia starań rządu na rzecz wdrożenia planu działań w zakresie edukacji dla wszystkich;

RC\1013163PL.doc

PE525.620v01-00 }
PE525.629v01-00 }
PE525.630v01-00 }
PE525.631v01-00 }
PE525.634v01-00 } RC1

28. potępia niszczenie dziedzictwa naturalnego, zwłaszcza poprzez kłusownictwo;

Proces polityczny

29. potwierdza swoje poparcie dla suwerenności, jedności i integralności terytorialnej Republiki Środkowoafrykańskiej;
30. wzywa władze Republiki Środkowoafrykańskiej do niezwłocznego wdrożenia porozumień dotyczących transformacji politycznej, tak aby umożliwić przeprowadzenie wyborów i przywrócenie porządku konstytucyjnego do lutego 2015 r.;
31. ponawia swoje poparcie dla premiera Nicolasa Tiangayego, cieszącego się poparciem wspólnoty międzynarodowej;
32. wzywa do odbudowy służby cywilnej Republiki Środkowoafrykańskiej w celu zorganizowania wiarygodnych i bezspornych wyborów krajowych, w perspektywie dalszego prowadzenia kraju ścieżką demokracji; zauważa, że pomimo starań premiera Tiangayego struktury państwa i kontrola zostały niemal doszczętnie zniszczone; zachęca do udziału społeczeństwa obywatelskiego w debatach nad przyszłością Republiki Środkowoafrykańskiej;
33. wzywa władze tymczasowe do zapewnienia pełnego zaangażowania kobiet we wszystkie etapy tego procesu;
34. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że ONZ zobowiązała się do dokładnego monitorowania zarządzania transformacją;
35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Komisji Catherine Ashton, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, instytucjom Unii Afrykańskiej, ECCAS, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE i państwom członkowskim UE oraz Tymczasowej Radzie Narodowej Republiki Środkowoafrykańskiej.